

செங்கீற்று

மலையக சமூக நாடக விழா

2003 சிறப்பிதழ்

புதிய பண்பாட்டு அமைப்பு

అంబుల్ ప్రి.

చెంద మాసం ప్రార్థించు అంబుల్
మాసం విషయమే.

“செங்கீற்று”

“இந்த.....
மலை பூமியில்
புதையன்டிருக்கும்
அக்கினிப் புழுக்கமாய்
சீறிப்பாய்ந்து
செய்தி சொல்லும்
செங்கீற்று.”

ஒரு பலம் பொருந்திய பாட்டாளி வர்க்கத்தின்
மத்தியில் இருந்து மேற் கொள்ளப்படும் துணிச்சலானதும்
மிக முன் ணோற்றகரமான முயற்சி இது. எனவே,
இதன் சிந்தனைக் கீற்றுக்கள் உழைக்கும்
வர்க்கத்திடையே ஊடுருவிச் சென்று அவர்களது
சிந்தனையை தூண்ட வேண்டும்.

மலையக சமூக நாடக விழா - 2003.

புதிய நகர மண்பும் - நுவரெலியா.

திகதி - 06-09-2003.

மு.ப.	10.00	- விருந்தினர்கள் வருகை
மு.ப.	10.10	- குத்துவிளக்கு ஏற்றல்
மு.ப.	10.15	- வாழ்த்துப் பாடல்
மு.ப.	10.20	- வரவேற்புரை
மு.ப.	10.25	- தலைமையுரை
மு.ப.	10.30	- “மலையக சமூக நாடகவிழா” ஒரு அறிமுக உரை
மு.ப.	10.35	- பாடல்
மு.ப.	10.40	- “நல்லகாலம் பொறக்குது” நாடகம்
மு.ப.	11.10	- நாடகக்குழு அறிமுகமும் பரிசளிப்பும்
மு.ப.	11.20	- பாடல்
மு.ப.	11.25	- “உடுக்கொலி” - நாடகம்
மு.ப.	11.55	- நாடகக்குழு அறிமுகமும் பரிசளிப்பு விழாவும்
பி.ப.	12.05	- மலர் வெளியீடு
பி.ப.	12.10	- பத்திரிகையாளர் ரோஹித்த பாணிவின் உரை
பி.ப.	12.20	- பாடல்
பி.ப.	12.25	- “யார் பொறுப்பு” - நாடகம்
பி.ப.	12.55	- நாடகக்குழு அறிமுகம் - பரிசளிப்பு
பி.ப.	01.05	- பாடல்
பி.ப.	01.10	- “வாழ்க்கையின் சமைகள்” நாடகம்
பி.ப.	01.45	- நாடகக்குழு அறிமுகமும் பரிசளிப்பும்
பி.ப.	01.55	- சிரேஷ்ட விரிவரையாளர் சி. ஜெய்சங்கரின் உரை.
பி.ப.	02.00	- நடவீரர்கள் கெளரவிப்பு
பி.ப.	02.05	- பாடல்
பி.ப.	02.10	- “விம்பம்” - நாடகம்
பி.ப.	02.40	- நாடகக்குழு அறிமுகமும் பரிசளிப்பும்
பி.ப.	02.50	- நன்றியுரை
பி.ப.	02.55	- விழா நிறைவு

புதிய பண்பாட்டு அமைப்பின்

ஏழாண்டுகால முனைவுகள்

சில குறிப்புகள்

L வையகத் தமிழர் பண்பாட்டினதும், மரபுகளதும், பாரம்பரியங்களதும், உயிரோட்டமான கூறுகளை உருச்சிதைவின்றி மீட்டெடுத்தல், அவற்றின் முன்னேற்றகரமான மரபுத் தொடர்ச்சியை இணங்கண்டு வளர்த்தெடுத்தல், மக்களின் ஏக போக கலைகள், மற்றும் பண்டிகைகள், விழாக்களுக்கு புதிய பொருளையும், புதிய வழியையும் கண்டறிதல், மக்கள் பண்பாட்டுப் புரட்சியூடாக மலையகத்தமிழ் தேசத்தின் மேலெழுச்சியை முன்னேடுத்தல் மானிடப் பண்பாட்டை நோக்கி எமது உழைக்கும் வர்க்கத்தையும், அதனை சார்ந்துள்ள மக்கள் பெருந் திரளையும் ஆற்றுப்படுத்தல் ஆகிய அடிப்படையான மானிட இலட்சியங்களுடன் பல்வேறு தாபன ரீதியான பரிசோதனைகளை கடந்த நிலையில் 1997ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 14ம் திகதி புதிய பண்பாட்டு அமைப்பு கருக்கொண்டது.

உண்மையான உறுதியான மக்கள் கலாசார அம்சங்களை இணங்கண்டு இயக்குவிக்கும் நோக்கத்தோடு 1997ம் ஆண்டு சித்திரைப் புத்தாண்டு தினத்தில் “மக்கள் கலாசார விழா 1997” பொகவந்தலாவ ஸெட்சுமித்தோட்டத்தில் நடாத்தப்பட்டது. இதில் 375 பேர் பல்வேறு கலா - சார போட்டிகளில் பங்குபற்றினர். போட்டிகள் எலிப்படை தமிழ் வித்தியாலயத்தில் நடந்தன. போதுமக்களுக்கான போட்டிகள் மூன்று தினங்கள் ஸெட்சுமி தோட்டம் மத்தியபிரிவில் திறந்த வெளியில் நடத்தப்பட்டன. இறுதியாக 14.04.1997 அன்று மாபெரும் மக்கள் கலைவிழா நடத்தப்பட்டது. இவ்விழாவில் பெரும் எண்ணிக்கையான தொழிலாளர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் திரண்டு வந்து கலந்து கொண்டனர். இத்தகைய ஒரு பிரமாண்டமான விழாவை இப்பிரதேசம் எப்பொழுதுமே கண்டதில்லை.

470 பேர் சான்றிதழ்களும் பரிசில்களும் பெற்றனர். மக்களது கலைகள், அனைத்தும் ஒன்பது மணித்தியாலமாக தொடர்ச்சியாக அரங்கேற்றப்பட்டன. கடும் மழையையும் பொருட்படுத்தாமல் கூட்டம் அசையாது நின்றது, மட்டுமல்ல கலந்துகொண்ட அனைவருக்கும் மாணவர்களும் பொதுமக்களும் உணவு பறிமாறினர்.

பெரும் செலவில் நடத்தப்பட்ட இவ்விழா முழுக்க முழுக்க மக்களது நிதியில், மக்களது பங்களிப்புடன் நடத்தப்பட்டது. இவ்விழா பல டசன் கணக்கான மாணவர்களை ஆளுமைக்கோராக, தன்னம்பிக்கை - மிக்கோராக மாற்றியமைத்ததுடன், மக்களுக்கும் அமைப்புக்குமென இறுக்கமான உறவு பிணைக்கப்பட்டது.

அதே ஆண்டு பல கருத்தரங்குகளும் கலந்துரையாடல்களும் நடாத்தப்பட்டன. நாடோடிகள் சஞ்சிகையின் முதலாவது இதழ் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது. கையெழுத்துப் பிரதியாக வெளியிடப்பட்ட இவ்விதமை மாணவனான அழகன் கனகராஜ் அழகுற வடிவமைத்தார்.

1998ம் ஆண்டு டியன்சின் தோட்டத்தில் மேதினக்கலைவிழா பிரம்மாண்டமான முறையில் கொண்டாடப்பட்டது. இதற்கான முழு ஏற்பாடுகளையும் ஆசிரியரான வி. கதிர்காமநாதன் மேற்கொண்டார். இவ்விழாவில் தொழிளாளர்கள், மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் பெருமளவில் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர். முதல்தடவையாக 58 மலையக தேசிய வீரர்களுக்கு தனித்தனியே தீபச்சட்டேற்றி வீர அஞ்சலி செலுத்தப்பட்டது.

1998 ம் ஆண்டு சுதந்திர பொன்விழா ஆண்டில் இரத்தினபுரி வேவல்வத்தை தண்ணானது. 20 தோட்டங்கள் மக்கள் அகதிகளாயினர், புதிய பண் பாட்டு அமைப்பு நிவாரணங் களைத் திரட்டி, விநியோகித்ததுடன், அவலங்களை அறிய உடக்க - வியலாளர் குழுவை அழைத்துச் சென்றது. உண்மை நிலையை உலகறியச் செய்தது, இந்த வன்முறை வடுவின் வரலாற்றுப் பதிவாக, “ வாழ்வுரிமை மறுக்கப்பட்ட 50ம் ஆண்டில் இரத்தினபுரியில் இன்னொரு துயரம்” என்ற வரலாற்று ஆவணத்தை வெளியிட்டது. மூன்று தடவைகள் கள ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு உண்மைகளை அம்பலப்படுத்தியது.

பல கலந்துரையாடல்களும், கருத்தாடல்களும் நடத்தப்பட்டன. 1999ம் ஆண்டு “நாடோடிகள்” கனனி அச்சு கோப்பில் வெளியிடப்பட்டது. எலிப் படை தோட்டக் கீழ் பிரிவில் சித் திரைக் கலைவிழா கொண்டாடப்பட்டது. 2000ம் ஆண்டில் பல அரசியல், பண்பாட்டு கலந்துரையாடல்கள், கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன.

இதில் பொகவந்தலாவையில் நடத்தப்பட்ட அரசியல் செயலமர்வு மிகச்சிறந்த விளைவுகளை கொணர்ந்தது. மக்களை விழிப்பூட்டும் போராட்ட பிரச்சார இயக்கங்கள் தொடக்கப்பட்டன.

2000ம் ஆண்டு மட்டு ஆசிரியர் பயிற்சி கல்லூரி செயலமர்வில் புதியபண்பாட்டு அமைப்பு பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்டு மலையக நிலவரம் பற்றி கருத்துரைந்தனர். கிழக்குப் பல்கலைக்கழக அறிவுத்துறையினர் குறிப்பாக நுண்கலை பீடத்துடனான உறவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இதற்கு திரு. மணிசேகரன், தியாகசேகரன், எஸ். ஜெய்சங்கர் ஆகியோர் பெரிதும் உதவினர்.

மலையக தேசிய கூட்டமைப்பை உருவாக்குவதில் முழு அளவில் புதிய பண்பாட்டு அமைப்பு ஈடுபட்டது. கிழக்கு பல்கலைக்கழகத்துடனான உறவின் பயனாக 2001ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 25 முதல் 30 ஆம் திகதி வரை மிகச்சிறப்பாக நடைபெற்ற கிழக்குப்பல்கலைகழக நுண்கலை துறையின் உலக நாடகத்தின் விழாவில் 27.03.2003, 28.03.2003 ஆகிய தினங்களில் மலையக தமிழரின் மணிமகுடங்களாக திகழும் காமன்கூத்து, அர்ச்சனன் தபச, பொன்னர் சங்கர், நாட்டாரிசை, நாடகம் என்பன அரங்கேற்றப்பட்டன. இவற்றில் மலையக இளைஞர்கள் கலந்துகொண்டதோடு 10 தினங்கள் பல்கலைக்கழகத்தில் தங்கியிருந்து பல்கலைக்கழக சமூகத்துடன் மிக இறுக்கமாக பிணைப்பை ஏற்படுத்திக்கொண்டனர்.

மொழித்துறை, அரசறிவியல் துறை, வரலாற்றுத்துறை, சர்வதேச ஊடகத்துறையாளர்கள், சூரியா பெண்கள் அமைப்பு, கிழக்குவாழ் மலையக மக்கள் என்போருடன் கருத்து பரிமாற்றங்களும், இரவு பகலாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. இலங்கையின் பல்கலைக்கழக வரலாற்றிலும், உயர்கல்வித்துறை வரலாற்றிலும் இவ்வளவு விரிவாக மலையக மக்களின் வாழ் வியல் பற்றி முன் னர் ஒரு போதும் கலந்துரையாடப்பட்டிருக்கவில்லை என்றே கூறவேண்டும்.

2002ம் ஆண்டு சுதந்திரமான அமைப்பினால் இதுவரை நடத்தப்பட்டிராத மலையகம் கண்டிராத பிரமாண்டமான மலையக கல்வி ஆய்வரங்கமும், மக்கள் கலாசார விழாவும் ஹட்டனில் நடத்தப்பட்டன. ஆய்வரங்கம் தொண்டமான தொழிற்பயிற்சி நிலையத்திலும், கலாசாரவிழா ஹட்டன் இந்து மாசபை மண்டத்திலும் நடத்தப்பட்டன. ஆய்வரங்கில், 170 பேராளர்களும், 30 கருத்துரைப்போரூம் கலந்து கொண்டனர். மலையக கல்வி பற்றிய இத்தகைய விரிவான கருத்துரையாடல் முன்னர் எப்பொழுதும் நடத்தப்பட்டிருக்கவில்லை. மலையக கல்வி ஆய்வரங்க தீர்மானங்கள் 18 மலையக அமைச்சர்கள் போட்டி இட்டு நிறைவேற்றுவது, மலையக கல்வி ஆய்வரங்கின் வரலாற்றுச் சாதனைகள் தான். இவ்வரங்கின் ஆழமான அழுத்தமே மலையகத் தில் திறந்த பல்கலைக்கழகம், ஆண், பெண், கல்லூரிகள், இசை நாட்டிய கல்லூரி, ஸ்ரீபாத கல்வி கல்லூரிக்கு காலி, மாத்தறை, குருநாகல் மாணவர்கள் அனுமதி என்பனவற்றை சாத்தியமாக்கின என்றால் அது மிகையாக மாட்டாது.

மக்கள் கலாசார விழாவில் மலையக தமிழரின் சமூக உருவாக்கத்திற்கு பங்களித்த கலை இலக்கியவாதிகள், புரட்சியாளர்கள், வீரம் செறிந்த தொழிலாளர்கள் பாராட்டி கெளரவிக்கப்பட்டனர். மலையகத்தின் அதிலூயர் விருதான “மலையக மக்கள் விருது” இடதுசாரி இயக்கத்தின் தலைவர் அமரர் எஸ். சண்முகதாசனுக்கு வழங்கி கெளரவிக்கப்பட்டது.

நவீன் கலாசார புரட்சியின் சிற்பியான “வூசன் நினைவுப்பரிசு” தமிழ் இலக்கிய உலகின் இணையற்ற திறனாய்வாளர்களில் ஒருவரான பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பிக்கும், மலையக படைப்பிலக்கிய களத்தின் அதி உன்னத படைப்பாளரும் விமர்சகருமாகிய தலாத்துஷய கே. கணேஷ் அவர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டது. நாடோடிகள் விரிவான இதழாக மாறியது. புதிய பண்பாட்டு அமைப்பின் வேலைகள் ஊவாவுக்கும் விரிவாக்கப்பட்டன. அமரரான குமாரவேல் இராமநாதனும், ஷாமலி இராமநாதனும் ஊவாவுடனான எமது உறவை இறுக்கப்பற்றி கொண்டவர்களில் குறிப்பிடக்கூடியவர்களாவர்.

2003 ஆம் ஆண்டு மலையக தமிழரின் வரலாற்றில் முதல் தடவையாக தேசம் தழுவிய மலையக சமூக நாடக போட்டி மார்ச் 29 - 30 ஆம் திகதிகளில் நுவரெலியா சௌமிய கலையரங்கத்தில் நடைபெற்றன. 23 குழுக்கள் நாடு பூராகவும் இருந்தது இப்போட்டிக்கு விண்ணப்பித்திருந்தன. இப்போட்டியில் தெரிவான 5 நாடகங்கள் மேலும் மெருகூட்டப்பட்டு 2003 செப்டம்பர் 6 ஆம் திகதி நுவரெலியா நகரசபை மண்டபத்தில் அரங்கேற்றப்படுகிறது.

மலையக சமூக நாடக விழாவும் அதன் பரிமாணமும்

மலையக சமூகத்தின் வாழ்வியல் பிரச்சினைகளை மேடையில் பேசுமுடியாத, பத்திரிகைகளில் வெளிப்படையாக எழுதவும் முடியாத நிலை. உழுத்துப்போய், ஊறிப்போய்விட்ட இந்த அதிகாரத்தில் ஆதிக்க திமிர்கொண்ட அராஜகமாக ஆனால் குழுமத்திற்கு மக்கள் சந்தர்ப்பம் கிடைத்த பொதெல்லாம் சவால் விட்டார்கள். வேலை நிறுத்தமாக, ஆர்ப்பாட்டமாக, மறியல் போராட்டமாக கல்லெறி இயக்கமாக, வழிமறிப்புகளாக வாக்குச்சீட்டுகளாக, சேதப்படுத்தலாக பற்பல முனைப்பட்ட எதிர் செயற்பாடுகளோடே, மலையக பாட்டாளி வர்க்கம் தன் வாழ்வுக்கான போராட்டத்தை புதும் போட்டு வருகிறது.

இதன் வடிவங்களாக இலக்கிய படைப்புக்கள், கலையரங்கங்கள் அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமாய் மூழ்கின்றன, அவை முனையிலேயே கருக்கப்படுகின்றன. மலையக துன்பியல் சார்ந்தகாத்திரமான கலைப் பண்பாட்டு படைப்புகளில் நாடகம் சிறப்பிடம் பெறுகிறது. பல நாடக கலைஞர்கள் முறை சார்ந்தும், சாராமலும் நாடகவாக்க முயற்சிஸ்டே மலையகத்தின் அவலங்களை வெளிக்கொணர முயன்றுவருகின்றனர். 1970 களில் மாத்தளைக் கலைஞர்களால் அரங் கேற்றப்பட்ட “கள்ளத்தோணி”, 1990 களில் ஆசிரியர் நிசாமினால் தயாரிக்கப்பட்ட சென்மேரில் கல்லூரியின் “வெளிச்சம் வெளியே இல்லை”, க. கணகராஜனின் “மேட்டு நிலக்கண்ணீர்”, கே. கோவிந்தராஜின் “தப்பு”, கிருஸ்டி நேசகுமாரின் “இன்றைய நிழல்” உள்ளிட்ட பல திருப்பு மையங்கள் மலையக நாடக இயக்கத்தில் அரங்கேறியுள்ளது. பல ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் இளைஞர்கள், பெண்கள், தொழிலாளர்கள் ஏன் மக்கள் விரோதிகள் கூட நாடகத்தை ஒரு ஊடகமாக பயன்படுத்த முயன்றுவருகின்றார்கள்.

சமூக நாடக வாக்கத்துக்கான தேசிய களம் அரசினும் அதன் ஏவலாட்களும், எஜமானர்களதும் முயற்சியால் முடக்கப்பட்டுவிட்ட நிலையில் மலையக சமூக வாழ்வியலையோ, அசைவியக்கத்தையோ பேசுமுடியாத நிலையில் மலையக சமூக நாடக இயக்கத்தின் இயங்குதளம் நகச்கப்பட்டு கிடக்கின்றது. இந்நிலையில் எமது முயற்சி ஒரு கலகக் குரலாக, செயலாக இங்கே கருக்கொள்கிறது.

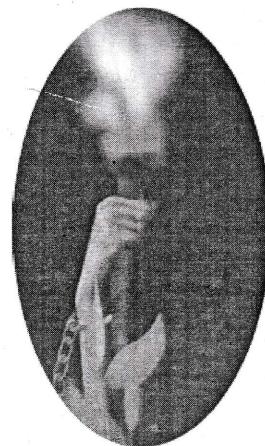
எமது மக்கள் இன்னும் உயிர்த்திருக்கின்றார்கள் என்பதும், கட்டுக்கடங்காத காளையரும், கண்ணியரும், களமாட புறப்பாடு கொள்ள புனையப்படுகிறார்கள் என்பதற்கும் சாட்சியமாய் இந்த நாடக விழா நடைபெறுகிறது.

மலையகத் தமிழரின் வாழ் வியலை, அதன் யதார்த்தங்களை, அவலங்களை பேச வேண்டும் என்பதுதான் ஓரேவிதி. இந்த நாடகங்கள் அந்த விதியை அப்படியே வரித்துக்கொண்டவை. இந்தக் கலகச் செயலை மலையகமெங்கும் எடுத்துச் செல்லும் வரலாற்றுப் பொறுப்பு வீரமிகு இளைஞர்களையும், ஆற்றல்மிகு கலைஞர்களையும் சேரும்.

“நாம் எமது மன்னையும், மக்களையும் நேசிக்கிறோம்! எனவே ஆழமாக சிந்திக்கின்றோம்”

அழகிய மலைநாடே சிலிர்த்துக்கொள்! சிறுபுல்லும் நிலம் வெடிக்க முனைவிடுகிறதே! மானிடமே மன்றியிட்டது போதும், புறப்படு ஒரு புதிய விடியலுக்காய்!

புதிய பண்பாட்டு அமைப்பு
நுவரெவியா
மலையகம் - இலங்கை

மலையக சமீக நாடக விழா - 2003

நினைவுப் பரிசில்கள்

ஓர் அறிமுகம்

01. அகஸ்தோ போவால் நினைவுப் பரிசு

ஓடுக்கப்பட்டோருக்கான உலக நாடக இயக்கத்தின் ஸ்தாபகரும், சித்தாந்தியம், செயற்பாட்டாளருமான “அகஸ்தோ போவால்” பெயரிலான நினைவுப் பரிசு, புதிய பண்பாட்டு அமைப்பு 06-09-2003 இல் நுவரெலியாவில் நடாத்திய மலையக சமூக நாடக விழா 2003இல் முதலிடம் பெற்ற நாடகக்குழுவான பொகவந்தலாவ ஹாலிரோசரி தமிழ் மகா வித்தியாலயத்திற்கு வழங்கப்பட்டது.

02. கோமல் சுவாமிநாதன் நினைவுப் பரிசு

தமிழ் நாடக இலக்கியத்திற்கும் சினிமாவுக்கும் மகத்தான பங்களிப்பு செய்த மறுமலர்ச்சி கலைஞர், சுபமங்களா ஆசிரியர், அமரர் “கோமல் சுவாமிநாதன்” பெயரிலான நினைவுப்பரிசு, புதிய பண்பாட்டு அமைப்பு 06-09-2003 இல் நுவரெலியாவில் நடாத்திய மலையக சமூக நாடக விழா - 2003 இல் இரண்டாமிடம் பெற்ற நாடகக்குழுவான் கொட்டகலை மலையக சமூக கலைப்பேரவைக்கு வழங்கப்பட்டது.

03. சிவனு இலட்சமணன் நினைவுப்பரிசு

மலையக பாட்டாளி வர்க்கத்தின் நிலப் பாதுகாப்புக்கான போராட்டத்தில் தலவாக்கலை டெவன் தோட்டத்தில் பொலிசாரின் துப்பாக்கில் வேட்டில் உயிர் நீத்த மலையக தேசிய தியாகி “சிவனு இலட்சமணன்” பெயரிலான நினைவுப்பரிசு புதிய பண்பாட்டு அமைப்பு 06-09-2003 இல் நுவரெலியாவில் நடாத்திய மலையக சமூக நாடக விழா 2003 இல் மூன்றாம் இடம் பெற்ற நாடகக்குழுவான ஹப்புத்தலை விழிப்பு நாடகக்குழு, கடியன்லேன தமிழ் வித்தியாலய நாடகக்குழு மற்றும், லிந்துலை மலையக கலைப்பேரவை ஆகிய குழுக்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.

04. உழைக்கும் கலைஞர்கள் பரிசு

மலையக தமிழரின் பண்பாட்டு கருவுலங்களைப் பேணி பாதுகாத்து நிகழ்த்தி வரும் உழைக்கும் வர்க்கத்தின் உன்னதமான கலைஞர்களின் நினைவாக இப்பரிசு, புதிய பண்பாட்டு அமைப்பு 06-09-2003 இல் நுவரெலியாவில் நடாத்திய மலையக சமூக நாடக விழா 2003 இல் நிகழ் ச் சிகளின் போது நடுவர்களாக பங் காற் றியமைக்கும், வடகிழக்கிலிருந்து மலையகத்திற்கு பண்பாட்டு உறவுக்கரம் நீட்டிய மைக்கும் கிழக்கிழங்கை பல்கலைக்கழக நுண்கலைப்பீட் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் சி. ஜெய்சங்கர் மற்றும் சக்தி தொலைக்காட்சி சேவையின் நிகழ் ச் சி முகாமையாளர் எம். வரதராஜன் ஆகியோருக்கும் வழங்கப்பட்டது.

சின்னஞ்சிறியவை ஆயினும்,

தெளிந்த நோக்குடைய செயற்பாடுகள்.....

நாடகம் மக்களுடன் நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய ஒரு சிறந்த கலைவடிவம், இத்துடன் இலகுவாகவும், எளிமையாகவும் தேவைக் கேற்ப எல் லோராலும் பயன்படுத்தக் கூடிய இரு சாதனமாகவும் நாடகம் அமைகின்றது, இத்தகைய தன்மைகளைக் கொண்ட நாடகக்கலை பல்வேறு வகைகளில் பலராலும் பல்வேறு வித்தியாசங்களுடன் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதனைக் காணலாம்.

இன்றைய காலச் சூழலில், இன்றைய தேவைப்பாடுகள் கருதி நாம் நாடகக்கலையினை நோக்கும் போது, நாடகம் என்பது ஒரு செயல்வாதமாக அமைதல் அவசியம் என்கின்ற கருத்திற்கு வரமுடிகிறது.

அதாவது ஒரு நாடகத்தில் பங்கு கொள்ளும் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அந்த நாடகம் கூறும் விடயத்தில் மிகுந்த தெளிவும், விளக்கமும் கொண்டவர்களாக இருத்தல் அவசியமானதாகும். முக்கியமாக குறித்த ஒரு நாடகத்தில் பங்குகொள்ளும் அனைவரும் உணர்வு பூர்வமாக அந்த நாடகம் கூறும் விடயத்தில் தெளிவாக இருப்பதுடன் அந்த விடயத்தினைச் செயல்வாதமாக முன் ணெடுப்பவர்களாகவும் இருத்தல் மிகவும் இன்றியமையாத அம்சமாகும். இவ்விதம் நாடகப் பங்குபற்றுனர்கள் செயற்படும் போதுதான் குறித்த நாடகம் ஒரு செயல்வாதமாக அமையும் நிலை உருவாகும்.

இன்று நாடகம் என்பது கலை வெளிப்பாடாகவும் கலைச்செயற்பாடாகவும் தொழிற்பட வேண்டியதாக இருக்கின்றது. அதாவது நாடகம் மக்களைப் பார்வையாளர்கள் என்கின்ற நிலையிலிருந்து மக்களைப் பங்காளர்கள் என்கின்ற நிலைக்கு கொண்டு வரவேண்டியதாக அமைகின்றது.

இவ்விதம், நாடகம் மக்களை பங்காளர்களாக கொள்ளும் போது நாடகக்கலையின் அழகியல் என்பது வித்தியாசமானதாக அமையும் நிலை வருகின்றது. இத்தோடு நாடகத்தின் அரசியல் மக்கள் மயமானது என்கின்ற தன்மையைப் பெறுகின்றது.

நாடகம் மக்கள் மயமானதாக அமையும் போது அந்த நாடகத்தில் பங்கு கொள்ளும் கலைஞர்கள் என்பவர்கள் பல்வேறு வித்தியாசமான ஆற்றல்கள் உள்ள மக்கள் திரளில் ஒரு பகுதியாகவே அமைவார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

இங்குதான் ஒரு விடயம் அழுத்தமாகின்றது. அதாவது இதுவரை காலமும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த நாடகங்களில் அதிக அழுத்தம் கொடுக்கப்படாமல் இடம்பெற்று வந்த “மக்கள்” பற்றிய நோக்கும் நிலை இன்று மிக முக்கியத்துவம் கொண்ட அழுத்திற்குரிய விடயமாக அமைவதனைக் காணமுடியும். அதாவது இதுவரை தமிழ் சூழலில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பல நாடக உருவாக்கச் செற்பாடுகளில் மக்களது பிரச்சினைகள் புரட்சிகரமாக வெளிக்காட்டப்பட்ட போதிலும், அவை மிகவும் சிறப்பாகப் பேசப்பட்ட போதிலும் அவை அந்தப் பிரச்சினைகளிலிருந்து மக்களை விடுவிப்பதற்கான ஆக்கபூர்வமான செயற்பாடுகளாக, செயல்வாதங்களாக முன்னெடுக்கப்படவில்லை என்பது முக்கிய விடயமாகும்.

மேலும் கடந்த காலத்து தமிழ் நாடக ஆக்கங்கள் பெரும்பாலானவற்றில் கருத்துக்கள், சிந்தனைகள், தீர்வுகள் என நாடகங்கள் கூற விளையும் விடயங்கள் யாவும் அறிஞர், கலைஞர் மையத்திலிருந்து மக்களை நோக்கிச் செலுத்தப்படும் ஒற்றை வழிப்பாதையிலான அறிவின், கலையாக்கத்தின் அதிகாரத்துவ நிலையிலேயே வெளிப்படுத்தி நிற்பதினைக் காணமுடிகிறது.

மேற்படியான அறிவின், கலையாக்கத்தின் அதிகாரத்துவ மன்பாங்கானது, பல்வேறு வித்தியாசமான பண்பாடுகளைக் கொண்ட வித்தியாசமான மனிதர்களிடம் உள்ள பல்வேறு வகைப்பட்ட வித்தியாசங்களைக் கொண்ட தனித்துவமான அறிவு முறைமைகள், திறன்கள், ஆற்றல்கள் என்பனவற்றையும், மக்கள் மத்தியில் உள்ள சுயசார்புமிக்க வாழ்க்கை முறைகளையும் அதன் அனுபவங்களையும் இதன் விளைவான சிந்தனை முறைகள், எண்ணக்கருக்கள் என்பவற்றையும் கவனத்தில் கொள்ளுவதில்லை.

மாறாக மக்கள் என்போர் எந்தவிதச் சிந்தனைகளோ! கருத்துக்களோ! எவையுமற்ற வெறும் சனங்களாகவே நோக்கப்படுகின்றார்கள். இதனையே கடந்தகால தமிழ் நாடகங்களில் பெரும்பாலானவை கூறும் “மக்களை விழிப்புணர்வடையச் செய்தல், மக்களுக்கு அறிவுட்டல், மக்களுக்கு விளக்கமளித்தல்” எனும் கருத்துக்கள் காட்டி நிற்கின்றன.

இந்த நிலையில் இன்றைய காலத்திற்கான நாடகச் செயற்பாடுகள் என்பவை, அறிவின் அதிகார நிலையிலிருந்து கொண்டு மக்களை அறிவற்றவர்களாக கருதிச் செயற்படும் நிலையிலிருந்து விடுபட்டு, இதற்கு மாறாக இதுவரை காலமும் வெளிக்கொண்டு வரப்படாதுள்ள மக்களின் எண்ணங்கள், சிந்தனைகள், அவர்களது வாழ்வியல் அனுபவங்கள் என்கின்ற பல்வேறு அம்சங்களையும் வெளிக்கொண்டுவரும் செயல்வாத முன்னெடுப்பாக அமைய வேண்டியது இன்றியமையாததாக இருக்கின்றது.

இத்துடன் இன்றைய மேலைத்தேய முதலாளித்துவ, ஏகாதிபத்திய வாதிகளால் திட்டமிடப்பட்டு செயற்படுத்தப்பட்டுவரும் உலகத்தின் ஆளுகையினை ஒற்றைத்தன்மையாக்கித் தம் பிடிக்குள் வைப்பதற்கான உலகமயமாக்கச் செயற்பாடுகளுள் ஒன்றாக மேலைத்தேய தகவல் தொழில் நுட்ப ஊடகங்களால் தினிக்கப்பட்டுவரும் மக்களை வெறும் நுகர்வேராக மட்டும் வைத்துக் கொள்ளும் ஒரே தன்மையான தொழில்நுட்ப ஊடகப் பண்பாட்டிற்கு மாற்றாக பல்வேறு பன்மைத்துவமான பண்பாடுகளை அதன் வித்தியாசங்களுடன் சுயசார்பைப்போனி வளர்த்தபடி மானுடநலன் சார்ந்து முன்னெடுக்கும் ஒரு செயல்வாதமாகவும் இன்றைய காலத்தில் நாடகச் செயற்பாடுகள் அமைய வேண்டியதாக இருக்கின்றன.

இந்த வகையில் இரு நூற்றாண்டிற்கும் மேலாக குரல் அற்றவர்களாகவும், அவர்களது குரலை அவர்கள் மேல் சவாரி செய்யவர்களிடம் பறிகொடுத்தவர்களாகவும் வாழ்கின்ற உலகின் பல்வேறு சமூகங்களுடன் ஒரு பிரிவினராக இலங்கைத்தீவின் மலைநாட்டிலே வாழ்ந்துவரும் மலையக மக்கள் மத்தியில் உருவாகும் அரங்குகள் அனைத்தும் மேற்படி நாடக நோக்குகளை உள்வாங்கி உருவாகுதல் மிகவும் அவசியமானதாகின்றது.

மேற்படியான நோக்கத்தினைக் கொண்ட இளந் தலை முறையினர் மலையகம் எங்கும் பரந்தும், விரிந்தும் செயற்பட்டு வருகின்றார்கள்.

இந்த இளந்தலைமுறையினர் தங்களுக்குள் இருக்கும் வித்தியாசங்களை, பன்மைத்தன்மைகளை உணர்ந்தவர்களாகத் தொடர்ந்து முன்னேறுவது அவசியம்.

குறிப்பாக மலையக மக்களின் விடுதலை என்பது விடுதலை பற்றிக் கதைப்பதில் மட்டும் இல்லை, மாறாக சின்னஞ்சிறியவைகள் ஆயினும் ஆக்கழுப்பவர்மான செயற்பாடுகளிலிருந்தே மாற்றங்கள் ஏற்படத்தொடங்குகின்றன என்பதை உணர்ந்து செயற்பாட்டில் ஈடுபடுவதை மலையக மக்களின் விடுதலைக்காக மலையக இளந் தலைமுறையினர் செய்யவேன்றிய பணியாக உள்ளது. இந்தப்பணியைச் சாத்தியப்படுத்தக்கூடிய ஆற்றல்கள் மலையக இளந் தலைமுறையினரிடம் இருக்கின்றது என்பதனையும், அது அவர்களால் முடியும் என்பதனையும் நாம் உறுதியாக நம்புகிறோம்.

மூன்றாவது கண்
உள்ளுர் அறிவுச் செயற்பாட்டுக் குழு
மட்டக்களப்பு

சி. ஜெய்சங்கர்

து. கெளரிஸ்வரன்

ஜோ. கருணாந்திரா

மலையக சமூக நாடக இயக்கத்தின் சுமகால பிரச்சினைகள்

லங்கையின் தமிழ் நாடக வளர்ச்சி பற்றி கவனத்தில் கொள்ளும் போது மலையக சமூகத்தின் கலையுணவுர்களை உண்ணதமாக பிரதிபளிக்கும் (நாடகக்கலையின்) கூத்துக் கலையின் நூற்று எண்பது வருடங்களுக்கும் மேலான வரலாற்றை யாரும் மறந்துவிட முடியாது.

பெருந்தோட்ட பயிர்ச்செய்கைக்காக ஆங்கிலேயரால் கூலிகளாக இலங்கைக்கு அழைத்துவரப்பட்ட இந்தியத் தழிமர்கள் தங்களின் உணர்வோடு கலந்துவிட்ட கலைகளையும் சுமந்துகொண்டே வந்து சேர்ந்திருந்தனர். இன்று வரை இம்மக்களின் வாழ்வியலோடு பினைந்து அவர் தம் கலைகளாக விளங்கும், காமன்கூத்து, பொன்னர் சங்கர், அருச்சணன் தபச, காத்தவராயன் கூத்து போன்ற கூத்துகளும் மாரியம்மன் தாலாட்டு, நாட்டார் பாடல்கள், போன்றவையையும் கொண்டே இம்மக்களின் தற்கால கலை வெளிப்பாடுகளை மதிப்பிட முடியும்.

இன்றைய நவீன நாடக வகைகள் தமிழில் நாம் காணும் போது இவற்றுக்கெல்லாம் அடிப்படையாக அமைந்திருப்பது கூத்துக்கலை என்பதையும், இவற்றின் கதைப்பொருள், களம் போக்கு, கலைநுட்பம் என்பவற்றில் தேவைகேற்ப கொண்டு வரப்பட்ட நவீன மாற்றங்களே நவீன நாடகத்தின் அடிப்படையாகும் என்பதையும் யாரும் உணர்வீர்.

தற்காலத்தில் நவீன நாடகங்களாக நாம் மேடையேற்றுபவைகளில், “சமூக நாடகம்” என்னும் வகைக்குள் எமது மக்களின் வாழ்வின் கோலங்களை எளிமையான கலையம்சங்களோடு அதே நேரம் உணர்வுகளின் உச்சமாகவும் படைத்தளிக்க முடிகின்றது.

இந்த அடிப்படையில் மலையக சமூகத்தின் கலை வளர்ச்சியை பார்க்கும்போதே தற்காலத்தில் மலையக சமூக நாடகத்தின் நிலையும் அவை எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளையும் நாம் உணர்ந்துகொள்ள முடியும்.

மலையக சமூக நாடகத்தின் இன்றைய நிலைபற்றி பார்க்கும்போது அதனுடைய கடந்த வளர்ச்சி நிலைகளானாலும், தற்போதைய நிலையானாலும், எதிர்காலத்தில் அதனுடைய நிலை எப்படி இருக்கப்போகிறது என்பதெல்லாம் இச்சமூகத்தின் அரசியல், பொருளாதார நிலைமைகளின் அடிப்படையிலே பார்க்கவேண்டியுள்ளது. .

தென்னிந்திய திரைப்படத்துறையானது, தென்னிந்திய நாடகம் இலங்கை நாடக வரலாற்றில் எவ்வாறு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதோ அந்த நிலைமை மலையகத்திற்கும் பொதுவானதாவே அமைந்தது. கொட்டகைகளில் மலையகப் பகுதிகளில் சினிமாவை இரசித்த மக்களின் சிலர் தமிழ்டைய வாழ்க்கைக்காக தாம் படும் துன்பங்களை சமூக நாடகமாக கலையாக்கி படைக்கத் தொடங்கினர். இந்நாடகங்கள், இப்பிரதேச மக்களின் பண்டிகைகளான பொங்கல், தீபாவளி போன்ற நாட்களில் மேடையேற்றப்பட்டு வருவதை இன்றும் காண்கின்றோம். இவற்றில் நாடகத்தினுடைய நவீன யுகத்தினை காணமுடியாவிட்டாலும் தாம் காலங்காலமாக ஏமாற்றப்படுவதை வர்க்க உணர்வுவோடு படைத்தளிப்பதை நாம் காணலாம்.

1950 களுக்குப் பின் மலையகப் பெருந்தோட்டங்களில் கூத்தும், சமூக நாடகமும் சம அந்தஸ்துடன் வளர்ந்து வந்திருப்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் இவை யாவும் முறையாக எழுதிப் பிரதிகளாக ஆவணப்படுத்தப்படவோ, அல்லது “நாடக சபைகள்” என்று அமைப்பு ரீதியாகவோ வளர்க்கப்படவில்லை என்பதை நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டும். இதை வளர்த்துதெடுக்க வேண்டிய எந்த கைங்கரியத்தையும் அரசியல் ரீதியாகவோ, சமூகரீதியாகவோ யாரும் செய்யவில்லை என்பதும் மிக வேதனைக்குறிய விடயமாகும்.

மலையக சமூக நாடகங்களின் களங்கள்

மலையக சமூக நாடகங்களின் களங்களானது அநேகமாக பின்வருமாறே அமைந்திருக்கின்றது.

01. பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர் தேயிலைத்தோட்டங்களில் மேடையேற்றப்படுவை.
02. மலையகத் தமிழ்ப் பாடசாலைகளில் கலை நிகழ்ச்சிகளில் மேடையேற்றப்படும் சமூக நாடகங்கள், கல்விக் கல்லூரிகளில் மேடையேற்றப்படும் நாடகங்கள்.
03. பாடசாலைகளுக்கிடையே நாடாத்தப்படும் தமிழ்மொழித்தினப் போட்டிகளில் மேடையேற்றப்படும் சமூக நாடகங்கள்.
04. நாடகக்குழுக்களால் மேடையேற்றப்படுவை.
05. கலாச்சார, பண்பாட்டு சமூக அமைப்புகளால் அவ்வப்போது போட்டிகளுக்காக அழைக்கப்பட்டு மேடையேற்றப்படுவை.
06. வீதி நாடகக் குழுக்களின் விழிப்புணர்வு, நாடகங்கள்.
07. இலத்திரணியல் ஊடகங்களில் ஒளி, ஒலிபரப்பாகும் நாடகங்கள்.
08. மலையக மக்களின் வாழ்க்கையை ஒடுக்கிடுமளவுக்கு முனைப்புக்காட்டும் திட்டமிட்ட பெருந்தோட்ட கம்பனிகளின் கலை படைப்புக்கள்.

இவ்வாறான களாகங்களில் இந்நாடகங்களின் இன்றைய நிலைகளை நாம் கருத்தில் கொள்ளும்போது - மலையக பெருந்தோட்டங்களிலே சமூக நாடகங்களின் பங்கு இன்று வெகுவாகக் குறைந்துவிட்டது. ஒருசில தோட்டங்களிலேயே இன்று பண்டிகைகளின் போது மட்டும் சமூக நாடகங்கள் ஒருசிலரால் மேடையேற்றப்படுகின்றது.

பாடசாலைகளில் இடம் பெறும் கலை நிகழ்ச்சிகள் இன்று பெருந்தோட்டப் பகுதிகளை பொறுத்தவரை பாடசாலைகளில் வருடத்திற்கொரு முறையேனும் ஒழுங்குப்படுத்தப்பட்டவகையில் கலை நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெறுவதில்லை. இலக்கிய மன்றங்கள், கலை மன்றங்கள் ஒரு சில பாடசாலைகளில் இயங்கி அவ்வப்போது சில நாடகங்களை மேடையேற்றுகின்றது.

தமிழ்மொழித்தின போட்டிகளுக்காக 1992 ஆம் ஆண்டுவரை பெரும்பாலும் நாடகங்கள் மலையகத் தொழிலாளர்களின் ஒடுக்கப்பட்ட நிலைமைகளைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் சமூக நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. எம்மக்களை போலவே, 1993ம் ஆண்டுகளுக்குப் பின் சமூக நாடகம் என்ற பகுதியே கல்வி அமைச்சினால் இல்லாமல் செய்யப்பட்டது. இன்று அதனுடைய இயற்கைத் தன்மையற்ற வகையிலே மேடையேற்றப்படுகின்ற போதும் அனேகமான பாடசாலைகள் நாடகப்போட்டிகளில் கலந்துகொள்கின்றன.

மலையகத்தைப் பொறுத்தவரை இயக்கங்கள் மூலம் நாடகக் கலை வளர்க்கப்பட்டது எனக்கூற முடியாது. ஏனெனில் வடக்கு - கிழக்கு, கொழும்பு மாவட்டங்களைப் போலவோ, சிங்கள கலையுலகைப் போலவோ நாடக அமைப்புகள் மலையகத்தில் தோன்றவில்லை. அவற்றுக்கான அமைப்பை முன்னெடுக்கவும் யாரும் அரசியல், சமூக ரீதியாகவேனும் செயற்படவில்லை என்றே கூறலாம். ஆனால் இன்று ஆங்காங்கே சில கலைக்குழுக்களும், கலாச்சார பண்பாட்டு அமைப்புகளும் இக்காரியத்தை முன்னெடுக்கின்றன.

வீ.டி. தர்மலிங்கம் அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக அமைப்பொன்றினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட சமூக நாடகப் போட்டிக்கு 56 நாடகங்கள் மலையத்திலிருந்து வந்திருந்தமையும், புதிய பண்பாட்டு அமைப்பினால் தற் போது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் சமூக நாடக போட்டிக்கு 23 நாடகங்களுக்கான விண்ணப்பங்கள் பெறப்பட்டு, நாடகங்களை மேடையேற்றி இம்மாதம் நாடவிழாவென்று இடம்பெறவிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

வீதி நாடகங்களாக சமூக அவலங்களை வெளிக்கொண்டும் முயற்சிகளும் மலையகத்தில் ஆங்காங்கே இடம்பெற்று வருகின்றது. இவற்றில் “செம்மலர்கள்” குழுவினர் சிறப்பாக செயற்பட்டு வருகின்றனர்.

மலையக மக்களின் வாழ்வியல் அம்சங்களைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் இலத்திரணியல் ஊடகங்கள் பொதுவாகவே தங்களுடைய பங்களிப்பைச் செய்வது குறைவாகும். அவற்றில் கலை வளர்ச்சிக்கு என்று பார்க்கும்போது கடந்த 20 வருட வரலாற்றிலே சொற்பளவு பங்களிப்பை மட்டுமே செய்துள்ளன. இதுவரை ரூபவாஹினி சுமார் 10 நாடகங்கள் வரையும், வாணோலி 10 நாடகங்கள் வரையுமே ஒளி/ஓலிபரப்பியுள்ளன.

சமூக நாடகங்களுக்குரிய களங்களில் அவை எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள்

ஒரு சமூகம் தனது வளர்ச்சியில் எதிர்கொள்கின்ற அகப், புற ஒரு தடைகள் போலவே அவற்றை சார்ந்து வளரக்கூடிய கலைகளும் அகப் புற தடைகளை எதிர்கொள்கின்றன. மலையக சமூக நாடகங்கள் களத்தில் எதிர்கொண்டுள்ள பிரச்சினைகளை சற்று நோக்குவோம்.

பெருந்தோட்டப் பகுதிகளிலே பெருந்தோட்ட மக்களால் அவ்வப்போது மேடையேற்றப்பட்டு வந்த சமூக நாடகங்கள் பெண்களின் பங்களிப்பு இன்மை, நிர்வாகத்துறையினரால் மிரட்டப்படல், பொருளாதாரமின்மை, தொழிற்சங்க போட்டி என்பவற்றால் குறைந்து வந்துள்ளதை நாம் அவதானிக்கலாம். அதேபோல் உலகமயமாக்களின் சிந்தனைப் போக்குகளுக்கு எமது மக்களை விடவும் விரைவாக எமது அரசியல், தொழிற்சங்க தலைவர்கள் ஆட்கொள்ளப்பட்டு எம்மக்களின் உணர்வுகளுக்கு சிறைவைக்கும் போக்கினாலும் இந்நாடகக்கலை பின்னடைவை தழுவியது. 1980 ஆண்டுகளுக்கு பின்னர் தொலைக்காட்சியின் வருகையுடன் கோவில் திருவிழாக்கள், பண்டிகைகளில் நாடகங்களின் இடத்தை இவை பிடித்துக்கொண்டன. ஆகவே சமூக நாடகத்தின் வளர்ச்சியை தொலைக்காட்சியின் வரவு பின்னடையச் செய்ததை அவற்றாலும் கூட மீட்டெடுக்க வழிசெய்க்கப்படாமை வேதனைக்குரியதாகும்.

புதிய கல்வி சீர்திருத்தம் அண்மைக்காலத்தில் எமது மலையகப்பகுதியில் கலைகளில் ஒரு தேக்க நிலையை கொண்டுவந்துள்ளதோ என்ற சந்தேகம் எழுந் துள்ளது. ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் கலை நிகழ்வுகளில் பங்களிப்புச் செய்வதற்கு கூட நேரமில்லை என்ற வகையில் பெரிய சுமையொன்றை தாங்குவது போன்ற மனோநிலை உள்ளதாலும் பாடசாலைகளில் நாடகக்கலை சற்று குறைவாகவே வளர்கின்றது.

மேலும் பாடசாலை நிர்வாகம் இவ்விடயங்களைக் கூட தன் நலன் சார்ந்ததும் தான் சார்ந்த அரசியல் கருத்துக்களுக்காகவும், தலைவர்களுக்காகவும் செய்யி முற்படுவதால் உண்மையான கலை வளர்ச்சி பின்னடைய பெரிதும் வாய்ப்புற்றது.

தமிழ் மொழித் தினத்திற்காக மேடையேற்றப்படும் சமூக நாடகங்கள் மலையக மக்களின் வாழ்க்கையின் சோகங் களையும், ஏக்கங்களையும், எதிர்பார்ப்புகளையும் வெளிக்கொண்டு வந்தன. குறிப்பாக 1993 ஆம் ஆண்டு பொகவந்தலாவ சென். மேரிஸ் மத்திய கல்லூரியால் மேடையேற்றப்பட்ட “வெளிச்சம் வெளியே இல்லை” “மேட்டுநில கண்ணீர்” நியுவெளி பாடசாலை, ஹோலிஹோசரி ம.வி. சென் ஜோசப் தமிழ் வித்தியாலய நாடகங்கள் என்பன நவீன யுத்திகளோடு மேடையேற்றப்பட்டன. இந்நாடகங்கள் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தால் குறிப்பாக “வெளிச்சம் வெளியே இல்லை” என்ற நாடகம் அகில இலங்கை ரீதியில் முதலிடம் பெற்றதும், பரிசை இருட்டறையில் பெற்றுக்கொண்டதற்குமான காரணம், நாடகத்தில் காட்டப்பட்ட எமது சமூக மக்களின் அவைங்கள் சமூகத்தில் காணப்படவில்லை என அரசியல் தலைவர்களால் குற்றம் சுமத்தப்பட்டமையேயாகும். ஆனால் தற்போது அவர் சார்ந்த தலைமைகளால் அதே பிரச்சினைகள் சுட்டிக்காட்டப்படுவது வியப்புக்குரியதாக உள்ளது.

பல்வேறு அமைப்புக்களால் மேடையேற்றப்படும் நாடகங்கள், அந்நாடகக் குழுவிலுள்ளோர்களில் சிலர் சார்ந்திருக்கும் அரசியல் கட்சிகளை காரணங்காட்டி நாடகம் நடாத்துவதற்கு கூட இடங்கள் (மண்டபங்கள்) மறுக்கப்பட்ட சம்பவங்கள் நிறையவே உண்டு. இவ்வாறான அமைப்புகளில் உள்ளோர்கள் தமது நாடகக்கலையை வளர்த்துக்கொள்வதற்கான முறையான பயிற்சிகள் இல்லை எனவும் மேலும் போதுமான அளவு களங்கள் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைப்பதில்லை எனவும் பிரதிகளாக்கிக் கொள்வதற்குக் கூட உதவியும் பயிற்சியும் இல்லை எனவும் குறைபடுவது பெரிதாக உள்ளது.

மேலும் நாடகங்களை ஆகக்கூடிய நாடக எழுத்தாளர் இன்மையும், எழுதுபவர்களை ஊக்குவிக்காமையும் பெரிய குறைபாடாகும். இவ்வகையில் தற்போது மலையகத்தில் இயங்கும் நாடகக்குழுக்கான விந்துலை கலைப்பேரவை, ஹப்புத்தனை நாடக கலாலயம், கோட்லோஜ் நாடகப்பேரவை, பாம் நிறுவனம், புதிய பண்பாட்டு அமைப்பு, கொட்டகலை மலையக சமூக கலைப்பேரவை என்பவற்றையும் குறிப்பிடலாம்.

இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் மலையகக் கலைக்கு ஆற்றிய பங்கு குறைவானதேயாகும். தொலைக்காட்சி நாடகங்களைப் பொருத்தவரையில் காலங்கள், தப்பு, மலையோரம் வீசும் காற்று, என்பனவும் அவ்வப்போது தீபாவளி, பொங்கல் தினங்களில் ஒளிபரப்பாகும் ஓரிரு நாடகங்கள் மட்டும் குறிப்பிடக்கூடியதாகும். அதேபோல் வானோலியில் “குன்றின் குரல்” பகுதியில் ஒலிபரப்பாகும் சில நாடகங்களைத் தவிர வேறொதும் ஒலிபரப்பப்படவில்லை என்பதே உண்மையாகும். இவற்றுக்கு காரணம் இவ்வூடகங்களை பயன்படுத்தும் வகையில் எந்த பலத்தினையும் எமது மலையக அரசியல் பெற்றிருக்கவில்லை என்பதுடன் முயற்சியும் செய்யவில்லை. புதிய எழுத்தாளர்களை, கலைஞர்களை உருவாக்குவதற்கான அமைப்பு ரீதியான திட்டங்கள் எதுவும் இதுவரைக்கும் இல்லை.

இவற்றை விடவும் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டிய விடயம் உலகமயமாக்கல் எனும் செயற்பாட்டினால் பொதுவாகவே சமூக, பொருளாதார, காலாச்சார, கல்வி, பண்பாட்டு அம்சங்களில் ஏற்பட்டு வரும் பாதகமான விளைவுகளாகும். இப்பிரச்சினையினால் எமது மலையக சூழலும் பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை சுட்டிகாட்டப்பட வேண்டியுள்ளது.

பொதுவாகவே உலகமயமாக்களின் விளைவுகளாக கிராமிய பொருளாதாரம் சிதைவடைகின்றது. கைத்தொழில் நோக்கிய உற்பத்தி செயற்பாடுகள் என்ற அடிப்படையில் பொருளாதார செயன்முறைகள் இடம்பெறுவதால் கிராமிய வாழ்க்கை முறை மாற்றப்படுகின்றது. நகர உருவாக்கம் எமது கலைகளின் தொட்டிலாக கருதப்படும் கிராம உற்பத்தி உறவுகளில் சிதைவை ஏற்படுத்தி எமது கலைகளையும் சிதைக்கின்றது.

புதிய சந்தைகளின் உருவாக்கம் கிராமிய பொருளாதாரத்தின் அம்சங்களை மாற்றுவதோடு வேலையின்மை, ஏழ்மை, வறுமை, கலாச்சாரத்தை பேண முடியாத நிலை, பாலியல் துஷ்பிரயோகங்கள் என்பவை, எம்மக்களை இருட்டுக்குள் தள்ளி விடுவதோடு எந்தவித ஆதாரமற்ற சமூகத்தை உருவாக்கி எமது வாழ்க்கையையும், கலைகளையும் கேள்விக்குறியாக்கியுள்ளது.

மாறியுள்ள இப்பொருளாதார சூழ்நிலையில் மலையக மக்களும் இப்படியான மாயை வாழ்க்கைக்குப் பண்ததைத் தேடும் பொருட்டு, ஓய்வின்றி பல்வேறு வழிகளிலும் உழைக்க முற்படுகின்றனர் ஆனால் இவ்வழைப்பின் பெரும் பகுதி நகரத்தை சேர்ந்தவர்களுக்கும். குறிப்பாக மேல்தட்டு வர்க்கத்தினருக்கு சென்றடைகின்றப் படியினால் உள் ரீதியில் பாதிப்படைகின்ற ஒரு சமூகமாகவும் மாறும் சூழ்நிலைகளும் தென்படுகின்றன.

இன்று பெருந்தோட்டங்களை நிர்வகிக்கும் கம்பனிகள் இங்கு வாழும் மக்களின் உழைப்பு இக்கம்பனிகளை விட்டு வெளியே சென் றுவிடாதபடி சந்தைகளையும் தோட்டத் துக்குள் உருவாக்கியுள்ளன. இந்நிலையில் மக்களின் புதிய சிந்தனைகள், கலையுணர்வுகள், அழகியல் அம்சங்கள் வெளிப்படுவதற்கு வாய்ப்பு குறைவாகவே உள்ளது.

அ. ஜெகன்தாசன்
பொகவந்தலாவ

சர்வதேச சமுதாய அரங்க மாநாடு சில பதிவுகள்

இ

வ்வாண்டு ஜூலை மாதம் 24 முதல் 29 ஆம் திகதிவரையிலான ஜந்து நாட்கள், கிழக்கு பல்கலைக்கழகத்தின் நுண்கலைத் துறையின் ஏற்பாட்டில், மேற்படி மாநாடு நடைபெற்றது. கிழக்கு பல்கலைக்கழகத்தின் நுண்கலைத்துறை விரிவுரையாளரான சி. ஜெயசங்கரும், பிரித்தானியாவின் மென்சஸ்டர் பல்கலைகழகத்தின் நாடகவியற் தினைக்களத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் ஜேம்ஸ் தொம்சனும் ஒருங்கிணைத்த இம்மாநாட்டுக்கு, பிரித்தானிய பல்கலைக்கழகங்கள் பலவற்றில் இருந்தும், நாடகவியற் துறைகளைச் சேர்ந்த பேராசிரியர்களும், ஆய்வாளர்களும், மாணவர்களுமாக 15 பேர் கலந்து கொண்டனர். இவர்களில் பிலிப் பெலோவ், ரெமால் யார்லோ, ஹெலன் நிக்கல்சன், மிக் மெகன் ஆகியோரும் உள்ளடங்குவர்.

தென்னிலங்கையில் இருந்து பிரபல சிங்களத் திரைப்பட, நாடக நெறியாளர்களான தர்மசிறி பண்டாரநாயக்க, பராக்கிரம நிரியெல்லூட்டப் பல நாடகவியலாளர்களும் கலந்து கொண்டனர். மலையகத்தில் இருந்து புதிய பண்பாட்டு அமைப்பின் சார்பில் ஜந்து பேரும், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, வன்னி, மன்னார், மூல்லைத்தீவு, யாழ் ஆகிய மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த 150 க்கும் மேற்பட்ட நாடக, அரங்க செயற்பாட்டாளர்களும் பங்குபற்றிய இம் மாநாட்டின் கருப்பொருளாக, “அரங்கினாடாகப் பன்மை சமுதாய உலகை மீள கண்டுபிடித்தல்” என்பது அமைந்திருந்தது.

மட்டக்களப்பு, கல்லடி - விபுலாநந்த இசை நடனக் கல்லூரியிலும், கல்முனை கன்னன் குடா கிராமங் களிலுமாக முற்றிலும் வித்தியாசமானதும் தமிழர் மரபு சார்ந்ததுமான சூழலில் நடைபெற்ற இம்மாநாட்டில் விளக்கவரைகள் குழுநிலை கலந்துரையாடல்கள், செயலமர்வுகள், நாடக அளிக்கைகள், கூத்து நிகழ்வுகள் என்பன காலை 9.00 மணிமுதல் சிலவேளை பின்னிரவு 3.30 மணிவரை நடைபெற்றன. மிகவும் பயனுறுதிவாய்ந்த பண்ணிரெண்டு செயலமர்வுகளும், கலந்துரையாடல்களும் நடாத்தப்பட்டன.

முதலாம் நாளாகிய 24ம் திகதி சம்பிரதாயபூர்வமான நிகழ்வுகளோடு கிழக்கு பல்கலைக்கழக நுண்கலை துறை வடிவமைத்த தமிழர் பாரம்பரிய கலைப்பணியின் அணிவகுப்போடு பேராளர்கள் அழைத்துவரப்பட்டனர். உபவேந்தர் மா.செ. முக்கையா, பேரா சிரியர் மௌனகுரு, ஜேம்ஸ் தொம்சன், தர்மசிறி பண்டாரநாயக்க ஆகியோரின் உரையாடல்களுடன் கிழக்கின் அரங்கப் பாடல்களை நுண்கலைப்பிரிவு மாணவியர் இசைத்தனர். “இது எமது படைப்பு” என்ற சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி அமைப்பின் வீதி நாட்டியம் நிகழ்த்தப்பட்டதோடு, மலையக கூத்துப் பாடல்களை கிருஸ்டி நேசகுமாரும், அரிச்சந்திரனும் இசைத்தனர்.

இரண்டாம் நாளன 25ம் திகதி “சிறுவர்களுக்கான இசையுறவாக்கம்” பற்றி ஜேம்ஸ் தொம்சனும் உரையும், உடுக்கிசையும் ஒலித்தது. முதலாவது அமர்வாக “சிறுவர்களுக்கான அரங்கம்” என்ற பொருளின் கீழ் “தேவலோகயானை” என்ற சிறுவர் நாடகத்தை நுண்கலை மாணவர்கள் அரங்கேற்றினர். “அழுத் தில் சிறுவர் நாடக செயற்பாடுகளும் அனுபவங்களும்” என்ற பொருளில் ஜோன்சன் ராஜ்குமாரும், “உலகமயமாக்கல் குழலில் உள்ளூர் சிறுவர் அரங்கம்” என்ற பொருளில் கே.லோரன்சும் கருத்துரைத்தனர். விரிவான தொரு சிறுவர் அரங்கு பற்றி குழு நிலை கலந்துரையாடல்களும், சமர்ப்பணங்களும் இடம்பெற்றன.

இரண்டாம் அமர்வு, “கல்வியியல் அரங்கு” பற்றியதாக அமைந்தது. இதில் எம். சன்முகலிங்கம் “கல்வியியல் அரங்கு அனுபவங்களை பகிர்தல்” என்ற பொருளிலும், ஓனவை விக்னேஸ்வரன் “பாடசாலை நாடக உருவாக்க அனுபவங்கள் பற்றியும், மட்டக்களப்பு ஆற்றுகை கலைகளுக்கான அல்பியன் குழுவைச் சேர்ந்த செல்விகள் ரஜீவனி பிரான்சிஸ், லவினி தில்ஸ்வீர்சிங்கம் ஆகியோர் “அரங்கோடு வளர்தல் - எங்கள் அனுபவங்களைப் பகிர்தல்” என்ற பொருளிலும் கருத்துரைகள் வழங்கினர். செங்கலடி மத்திய மகா வித்தியாலய மாணவர்கள் “அதிபரின் கதை” என்ற நாடகத்தை அரங்கேற்றினர். கல்வி அரங்கு பற்றி ஐந்து குழுநிலை கலந்துரையாடல்களும், சமர்ப்பணங்களும், விவாதங்களும் இடம்பெற்றன.

இரவு வட்டுக்கோட்டையின் பாரம்பரிய கூத்தான “சடாசரன் வதை” கூத்து அரங்கேற்றப்பட்டது, அத்தோடு மட்டக்களப்பு அல்பியன் குழுவினரால் ஷேக்ஸ்பியரின் புகழ்பெற்ற நாடகமான “ஒதெல்லோ” அறங்கேற்றப்பட்டது.

மூன்றாம் நாளான 26ம் திகதி அதிகாலை மட்டக்களப்பு பாரம்பரிய கூத்துக்கள் பற்றிய செயலமர்வு பேராசிரியர் சி. மெளன்குருவால் நடாத்தப்பட்டது. அன்றைய நிகழ்வுகள் அனைத்தும் சீலாமுனை கிராமத்தின் தென்னை மரங்களின் ஊடே திறந்தவெளியில் நடாத்தப்பட்டது. பிரதான வீதியில் இருந்து மாநாட்டுப் பேராளர்கள் அனைவரையும் கிராம மக்கள் மேளதாளத்துடனும், சிறுவர் நடனங்களுடனும், மாலையிட்டு ஊர்வலமாக அழைத்துச் சென்றனர், சீலாமுனையின் அனைத்து வீடுகளும், மக்களும், மாநாட்டு களமாக மாறியிருந்தன. சீலாமுனைக் கலைக்கழகம் சகல ஏற்பாடுகளையும் செய்திருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. இங்கு வட்ட கல்வியில் “பொலித்தீன் அரக்கன்” என்ற சிறுவர் நாடகத்தை சீலாமுனை கிராம சிறுவர்கள் நடித்தனர், டி. கெளரீசன் - இக்கிராமத்தை சேர்ந்த நுண்கலை மாணவர் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். யாழ் பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறை தலைவரான கலாநிதி கே. சிதம்பரநாதன் “வெளி - பகிரவு - சமூகம்” என்ற பொருளிலும், கலாநிதி மிக்கேல் பலீப்பர் “சமூகத்தில் அரங்கம்” என்ற பொருளிலும், சார்லட் ஹென்சியும், இவான் பிரசரும் “பிரயோக அரங்கு” பற்றியும் கருத்துரைகள் வழங்கினர்.

பேராளர்கள் மண்தரையில் மரநிழலில் அமர்ந்து கிராமிய மனம் கமழும் சூழலில் கருத்துரைகளை செவிமடுத்தனர். சி. ஜெய்சங்கர் “பங்குபற்றல் மீள்வினைவாய்வில் அளிக்கையும் சாட்சியமும்” என்ற விடயம் பற்றிய விளக்கவுரையோடு, சீலாமுனைக் கிராமத்து பாரம்பரிய கலைஞர்களின் அனுபவங்களும் விரிவாக பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டன. குழுநிலை கலந்துரையாடலின் விடயப் பொருளாக “பிரயோக அரங்கமும், சமூக அரங்கும்” என்ற வியடம் கலந்துரையாடப்பட்டு சமர்ப்பணங்கள் செய்யப்பட்டன.

பகலுணவுக்குப் பின்னர் பேராசிரியர் மிக்கேல் மென்கனின்

“உலமயமாதல் சூழலில் சமுதாய அரங்கம்” என்ற கருத்துரையோடு குழுநிலை செயலமர்வுகளும், சமர்ப்பணங்களும் இடம்பெற்றன. இவ்வமர்வின் போது வடகிழக்கு கடலில் மீனவர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினையை தத்துப்பமாக எடுத்துக்காட்டியதோடு, வீதி நாட்டியமும் மிக உணர்வுபூர்வமாக தயாரித்துக் காட்டப்பட்டது, இதற்கு பராக்கிரம நிரியெல்ல வழிகாட்டியமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இரவு 8.00 மணிக்கு “சிம்மாசன யுத்தம்” என்ற வடமோடி நாட்டுக்கூத்து சீலாமுனை பாரம்பரிய கலைஞர்களாலும், சி. ஜெய்சங்கர், யலினி, ரஜீவனி குழுவினராலும் கூட்டாக அரங்கேற்றப்பட்டது.

நான்காம் நாள் நிகழ்வுகள் சுவாமி விபுலாநந்த இசை நடனக் கல்லூரியில் நடைபெற்றன. “சமகால நாடக போக்குகள்” என்ற அமர்வில் “சிங்கள அரசியல் அரங்க பாரம்பரியம்” என்ற பொருளில் பிரபல நாடக நெறியாளர் தர்மசிறி பண்டாரநாயக்கவும், ஹெலன் நிக்கல்சன் “பரிசு பொதியோடு மீண்டுவரல்” என்ற பொருள் பற்றியும், ஆர். ஜெயரஞ்சனி “சமுத்தமிழ் சூழலில் பெண்ணிய அரங்கு எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்” என்ற பொருளிலும் அன்னமுத்து ஜெகன்தாசன் “மலையக சமூக நாடக இயக்கத்தின் சமகால போக்குகள்” என்ற பொருளிலும் கருத்துரைகள் வழங்கினர். “சமகால நாடக போக்குகள்” பற்றிய விரிவான குழுநிலை கலந்துரையாடல் இடம் பெற்றது.

பகலுணவுக்குப் பின்னர் சிங்கள நாடக நெறியாளர் எச். ஏ. பெரோவின் “மேலெழுந்தோர் அரங்கும், சமுதாய அரங்கும்” பற்றிய கருத்துரையும், ரவ்பி யரோவின் “இந்தியாவின் சமகால உதாரணங்கள்” என்ற கருத்துரையும் இடம்பெற்றன. இரவு மட்டக்களப்பு இளம் கிறிஸ்தவ அமைப்பினர் (Y.M.C.A) வழங்கிய “சிறகொடிந்த வண்ணத்திப் பூச்சிகள்” நாடகமும் இடம்பெற்றது.

ஜந்தாம் நாள் அமர்வுகள் அதிகான்ல மட்டக்களப்பு, மரபுவழி கூத்து பட்டரையோடு ஆரம்பமாயின. ஜந்தாம் அமர்வு :

“பாரம்பரிய அரங்கை நவீனப்படுத்தலும், மீளமைத்தலும்” என்ற விடயப் பொருள் பற்றியதாக அமைந்தது. பராக்கிரம நிரியெல்லவின் “பாரம்பரியத்துக்கு பாரம்பரியம்” என்ற பொருளிலான கருத்துரையும், பேராச்சிரியர் வைவ் கார்ணாரின் “முரண்பாடு தனிந்த சகாப்தத்தில் தாய்மையும் அவளது குழந்தையும், உகன்டா, தென்னாபிரிக்க அனுபவம்” என்ற கருத்துரையுடன், கிழக்கு பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறையின் தயாரிப்பான “இராவநேசன் வடமோடி நாடகம்” இடம் பெற்றன.

பகலுணவுக்குப் பின்னர் மூல்லைத்தீவைச் சேர்ந்த கே. அருந்தகரனின் “கோவன் கூத்தின் தேவைகளும், சவால்களும்” என்ற கருத்துரையும், பி. சுகுமாரின் “கூத்தினுடைய அஹ்ரய அபிநியத்தை மீளமைத்தல்” பற்றிய குழுநிலை கலந்துரையாடல்களும் இடம்பெற்றன.

இரவு கண்ணகுடா கிராமத்தில் மலையக கூத்துப் பாடல்களும், வடகிழக்கின் அரங்கப் பாடல்களும், ஆட்டங்களும், குதாகலமும் கலந்த குழலில் கண்ணகுடா கிராமத்தின் கண்காட்சி இடம் பெற்றது. 500 வருடம் பழமை வாய்ந்த மகாபாரத ஒலைச் சுவடிகள் பண்டைத்தமிழின் அணிகலன்கள், பாவணைப்பொருட்கள் என்பனவும், மிக அரிதான நாணயங்கள், நுண்கலைநூட்ப பொருட்களும் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன.

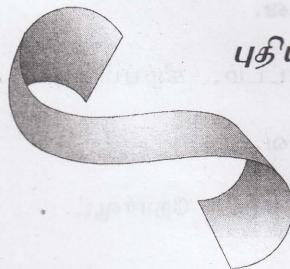
கிராம மக்களால் இரவுணவு தாமரை இலையில் பரிமாறப்பட்டது. தென்மோடி பாணியிலமைந்த “வாளவீமன்” பாரம்பரிய கூத்து பின்னிரவு 3.30 மணிவரை இடம்பெற்றது.

29ம் திகதி வாழைச் சேனை காகித ஆலை எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் ஆலையின் தொழிற்சங்க பிரிவினரால் விளக்கப்பட்டன. இப்பிரச்சினைக்கு அரங்கின் தீர்வுகள் யாவை என்பது பற்றிய குழுநிலை கலந்துரையாடலின் மூலம் பல பயனுறுதி வாய்ந்த ஆலோசனைகள் முன்வைக்கப்பட்டன.

இலங்கையின் வரலாற்றில் நடைபெற்ற முதலாவது அரங்க மாநாடு என்ற வகையிலும், கிழக்கிலங்கையில் நடைபெற்ற முதலாவது சர்வதேச மாநாடு என்ற வகையிலும், பாரம்பரிய கிராமங்களில் மக்களோடு மக்களாக கலந்து கொண்டு நடத்தப்பட்ட முதலாவது மாநாடு என்ற வகையிலும், மும்மொழிகளிலும் நடைபெற்ற அனைத்து பிரதேச செயற்பாட்டாளர்களையும் ஒன்றிணைத்த, எத்தகைய பிரச்சாரமும் இன்றி செய்யப்பட்ட மாநாடு என்ற வகையிலும் இம்மாநாடு வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது எனலாம்.

ஜேம்ஸ் தொம்சனின் “சமூக அரங்கும் சிறுவர் உரிமையும்”, மிச்சேல் பில்பரின் “நுழைவும் வெளியேறலும்”, மிச்சேல் மென்கணின் “உடலியல்”, எச். ஏ. பேரேராவின் “அஹ்ரய அபினயமின்றி”, பராக்கிரம நிரியெல்லவின் “அரங்குக்கான வெளியை கண்டறிதல்”, ஜெயலால் ரோகணவின் “அரங்கினுடாக கல்வியும், தொடர்பாடலும்”, பிலிப் பெலோ செயலமர்வு, கே. சிதம்பரநாதனின் “விடுதலை அரங்கு”, ஹெலன் நிக்கல்சனின் “சிறுவரோடு விளையாட்டுருவாக்கல்”, ராய்ப் யார்வோவின் “தம்மையும் ஏனையோரையும் வெளிப்படுத்தல்”, விவ் கார்ணரின் “அரங்கினுடாக இரண்டாம் மொழி கற்றல்”, மௌனகுருவின் “கூத்துக்கலை” ஆகிய பண்ணிரெண்டு விஷேட செயலமர்வுகள் நடாத்தப்பட்டன. பூலோக மயமாக்குதலுக்கெதிரான கிராமிய ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தியமை இம்மாநாட்டின் சிறப்பாகும். சமகால உலகின் நாடக இயக்கம் பற்றியும், சமுதாயத்திற்கு அதன் பாத்திரம் பற்றியும் மிக ஆழமான தேடலை கொண்டிருந்த இதுபோன்ற தேடலை மாநாடுகள் தமிழர் வாழ்வியலை உண்ணதமான நிலைக்கு உயர்த்தும் என்பதில் ஜயமில்லை.

பொன் பிரஸாகரன்
புதிய பண்பாட்டு அமைப்பு
24-08-2003.

மலையக சமூக நாடக விழா - 2003

இறுதி சுற்றிற்கு தெரிவான

நாடகக் குழுக்கள்

01. ஹோலிரோசரி தமிழ் மகா வித்தியாலய நாடகக்குழு
பொகவந்தலாவ

க. ரோகநாதன் - அயிரபி தோட்டம், நோர்வூட்.

ப. பாஸ்கரன் - நோர்வூட்தோட்ட மேல்பிரிவு.

பி. கோபிநாத் - 69, பிரதான வீதி, நோர்வூட்.

மு. அஜந்தன் - கிளப் விடுதி,
பொகவந்தலாவ.

மு. காளிதாஸ் - கியூ மேல்பிரிவு, பொகவந்தலாவ.

ஆ. கார்த்திக் - கொட்டியாகல கீழ்ப்பிரிவு,

பொகவந்தலாவ.

மு. ரஜனிகாந்தன் - கொட்டியாகல கீழ்ப்பிரிவு,

பொகவந்தலாவ.

ரா. அமுல்தாஸ் - லெட்சுமி தோட்டம், கீழ்ப்பிரிவு,

பொகவந்தலாவ.

மு. தினேஸ்குமார் - 140, பிரதான வீதி, நோர்வூட்.

கோ. ச. நிரோசன் - 65, குடா மஸ்கெலியா,
 மஸ்கெலியா.
 ஜே. விஸ்வநாத் - 59, பிரதான வீதி, நோர்வூட்.
 சி. சதீஸ்குமார் - சென். ஜோன்டிலரி கீழ்ப்பிரிவு,
 நோர்வூட்.

உதவியாளர்கள்

வி. கமலநாதன் - கொட்டியாகல கீழ்ப்பிரிவு,
 பொகவந்தலாவ.
 காளிதாஸ் - கிளப் விடுதி, பொகவந்தலாவ.

நறியாளர்

கிரிஸ்டி நேசகுமார் - 92, பிரதான வீதி, நோர்வூட்.

நாடகத்தின் பெயர் - “விம்பம்”

02. மலையக சமூக கலைப்பேரவை கொட்டகலை

புண்ணியமூர்தி கிருஸ் லெஸ் பாம் தோட்டம்,
கொட்டகலை.

கிருஸ் னகுமார் கிருஸ் லெஸ் பாம் தோட்டம்,
கொட்டகலை.

சத்திவேல் கிருஸ் லெஸ் பாம் தோட்டம்,
கொட்டகலை.

வீரகுமார் கிருஸ் லெஸ் பாம் தோட்டம்,
கொட்டகலை.

பத்மநாதன் கிருஸ் லெஸ் பாம் தோட்டம்,
கொட்டகலை.

மைக்கல் கிருஸ் லெஸ் பாம் தோட்டம்,
கொட்டகலை.

யோகராஜா கிருஸ் லெஸ் பாம் தோட்டம்,
கொட்டகலை.

திரிசங்கு கிருஸ் லெஸ் பாம் தோட்டம்,
கொட்டகலை.

மனிமேகலை	கிருஸ்லெஸ் பாம் தோட்டம், கொட்டகலை.
விக் னேஸ் வரி	கிருஸ்லெஸ் பாம் தோட்டம், கொட்டகலை.
சத் தியவாணி	கிருஸ்லெஸ் பாம் தோட்டம், கொட்டகலை.
பிரியதர் ஷினி	கிருஸ்லெஸ் பாம் தோட்டம், கொட்டகலை.

உதவியாளர்கள்

செந்தூரன்	கிருஸ்லெஸ் பாம் தோட்டம், கொட்டகலை.
சின்னத்தம்பி	கிருஸ்லெஸ் பாம் தோட்டம், கொட்டகலை.
சுதர்ஷனன்	கிருஸ்லெஸ் பாம் தோட்டம், கொட்டகலை.
ரவிச்சந்திரன்	கிருஸ்லெஸ் பாம் தோட்டம், கொட்டகலை.

நெறியாளர்

எஸ். சுத்திவேல்	கிருஸ்லெஸ் பாம் தோட்டம், கொட்டகலை.
நாடகத்தின் பெயர்	“வாழ்க்கையின் சுமைகள்”

03. க/கடியன் லேன தமிழ் வித்தியாலயம் கட்டப்பூலா

ஏ. பெரியசாமி கடியன் லேன தோட்டம், கட்டப்பூலா.

ஐ. நிரஞ்சலா கடியன் லேன கொலனி, கட்டப்பூலா.

எஸ். மோகனருபி 133, கடியன் லேன பசார், கட்டப்பூலா.

பி. துஷ்யந்தினி 82, கடியன் லேன பசார், கட்டப்பூலா.

ஏ. மேகலா போஹில் தோட்டம், கட்டப்பூலா.

எம். சத்தியகலா 8, பாரெண்டா கொலனி, கட்டப்பூலா.

ஆர். லோகநேசன் 27, கடியன் லேன கட்டப்பூலா.

கொலனி,
எஸ். பிரதீப் 100, கடியன் லேன பசார், கட்டப்பூலா.

ஏ. வினோத்	72, கடியன்லேன பசார், கட்டபூலா.
ஏ. இளங்கோவன்	கடியன்லேன தோட்டம், கட்டபூலா.
கே. கமலதாசன்	போஹில் தோட்டம், கட்டபூலா.
எஸ். சிவஞானம்	போஹில் தோட்டம், கட்டபூலா.

உதவியாளர்கள்

ஆர். யோகதர்ஷினி
ஆர். விஜயகாந்த
ஏ. ரமேஸ்குமார்

நெறியாளர்

எஸ். வசந்தன்
நாடகத்தின் பெயர் “நல்லகாலம் பொறக்குது”

04. விழிப்பு நாடகக்குழு ஹப்புத்தளை

சி. ஜீவராஜா	71, புகையிரத நிலைய வீதி, ஹப்புத்தளை.
இரா. புனிதவதி	59, ராஜபக்ஸ வீதி, காகோல்ல, தியத்தலாவ.
மு.சு. லிங்கம்	59, ராஜபக்ஸ வீதி, காகோல்ல, தியத்தலாவ.
மு. சுபாஷினி	20/1, விஹாரகலை, ஹப்புத்தளை.
க. நவநீதம்	நீட்வூட், இல. 2, ஹல் துமுல் லை.
சி. கிஷாந்தன்	85/1, புகையிரத நிலைய வீதி, ஹப்புத்தளை.
ப. விஸ்வராஜ்	உடவலவத்த, தியத்தலாவ.
மு. திலகமணி	59, ரத்பஹ வீதி, காகோல்ல, தியத்தலாவ.

உதவியாளர்கள்

சி. ஜீவராணி

ஜெ. பி. அனுரா

நெறியாளர்

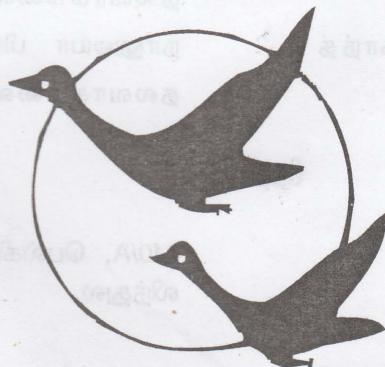
சி. ஜீவராஜா

71. புகையிரத நிலைய வீதி,

ஹப்புத தளை.

நாடகத்தின் பெயர் -

“உடுக்கொலி”

05. மலையக கலைப்பேரவை, விந்துல

ஜே. சுகுமாரன்	-	440/A, பெல்கிரவிய பசார், விந்துல.
கே. சீனிவாசன்	-	நானுஒயா பிரிவு, தலவாக் கலை.
ஏ. ஹார்துமேரி	-	நானுஒயா பிரிவு, தலவாக் கலை.
பி. உதயநாதன்	-	நானுஒயா பிரிவு, தலவாக் கலை.
ஏ. ஜேசுதாசன்	-	நானுஒயா பிரிவு, தலவாக் கலை.
வி. டயஸ் பெர்னான்டோ	-	நானுஒயா பிரிவு, தலவாக் கலை.
கே. நித்தியவாணி	-	கட்டுகல தோட்டம், தலவாக் கலை.
பி. விடே னாத் காந்த	-	நானுஒயா பிரிவு, தலவாக் கலை.

நறியாளர்

ஜே. சுகுமாரன்	-	440/A, பெல்கிரவிய பசார், விந்துல.
---------------	---	--------------------------------------

நாடகத்தின் பெயர்

“யார் பொறுப்பு”

மலையக மக்களை மான்புறச் செய்யும்
மலையக சமூக நடக அமைப்பின் பணி தொடர
இதயங்களிற்கு வாழ்த்துவோர் !

உங்களுக்குத் தேவையான சுக்லவிதமான
திருமண அழைப்பிதழ்கள், பிறந்தநாள் வாழ்த்து அட்டைகள்,

கலண்டர்கள், டயரிகள், விளம்பர சுவரொட்டிகள், விளம்பர பதாதைகள்,
மற்றும் சுக்லவிதமான அச்சுத்தேவைகளுக்கும்,

23, மகாவித்தியாலய மாவத்தை, (பாபர் வீதி)
கொழும்பு - 13.

தொ.பே. 01-2391756,
0777-635341

*The
Prestige
Printer*

#, 23, MAHAVIDYALAYA MAWATHA,
(Barber Street) COLOMBO - 13,
TEL : 01-2391756 - 0777-635341
E-mail : prestigeprinters@yahoo.com
prestige@graphic-designer.com

OFFSET PRINTING, SCREEN PRINTING, STATIONERIES, GRAPHIC DESIGNING, TYPE SETTING

PRESTIGE INTERIORS

Curtaining, Cushioning, Insulation of,
Aluminium Railing, Wooden Poles,
Wooden Poles, Wooden Pelmets, Vertical,
Vanican Blinds, Vinyl Tiles, all types of
Carpets, Pillows, Cushion & Covers.

#, 23, MAHAVIDYALAYA MAWATHA, (Barber Street) COLOMBO - 13, TEL : 01-2391756

உங்களது சுகல விழாக்களையும் தரமான முறையில்
வீடியோ பதிவு செய்துகொள்ளவும், மற்றும்
புகைப்பட பிடிப்பிற்கும் மலையகத்தில் தலைசிறந்த இடம்

ராஜ் வீடியோ

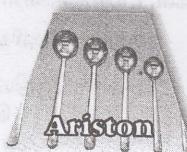
தொடர்புகளுக்கு : N. குமார்

ஹட்டன் வீதி, தலவாக்கலை,
தொலைபேசி - 071 - 2312258
(மட்டக்கலை டிவிசன், தலவாக்கலை)

With Best Compliments From :

NELCO

Ariston Brand High Quality

Sole Agents For

Stainless Steel.

Utensils & Cutlery Items.

SUPER BRAND Stainless Steel Wick Stove

NELCO AGRO SERVICE CENTRE

**Dealers in Agro Chemicals,
Vegetable Seeds, Sprayers.
Spare Parts & Garden Fertilizers Etc.**

**219. CENTRAL ROAD.
COLOMBO - 12, SRI LANKA.
PHONE : 2440469, 2434333,**

Designed and Printed by : The Prestige Printer, Tel : 01-2391756

Beginning of a new era...

GLOBAL VISIONS

**PRODUCERS OF TELE - FILMS, DOCUMENTARIES & FILMS
VIDEO FILMING, EDITING, AUDIO COMPOSING,
ALL MEDIA ADVERTISING,
GRAPHICS DESIGNING, PRINTING & PUBLISHING,**

**NO 48/5, St. Marys Road,
Colombo - 15, Sri Lanka.
Tel : 2433936, 2332955, 2524031
Fax : 2445659
E-Mail : gvisions@slt.net.lk**